

RIKTLINJER FÖR PSYKOANALYTISK TERAPI / CLAES DAVIDSON

A. Borderlinestrukturer

- 1) Det primära och grundläggande är terapeutens hållande funktion.
- 2) Hållandet inbegriper utöver *containing* att upprätta det terapeutiska ramverket och försvara det.
- 3) Negativ överföring analyseras här och nu, den genetiska aspekten förbigås för att begränsa ångesten och utagerandet.
- 4) Överföring & motstånd utkristalliserar sig i huvudsak kring terapins ramar.
- 5) Vi intresserar oss ständigt för att förstå problemet, urskilja konflikten och lösa den.
- 6) När en lämplig lösning har satts i verket försvinner problemet - om inte har vi missat något och får gå tillbaka.
- 7) Försvaren - främst splittring - analyseras, som en del av ett uppträdande motstånd, tills konflikten är löst och problemet ur världen.
- 8) En måttlig positiv överföring låter man vara, den bidrar till en god *working alliance*.
- 9) Konfronterande, klarifierande och tolkande, det är våra interventioner och vi passar oss att inte kommunicera på annat sätt.
- 10) Missförstådda interventioner behöver klarifieras, men också sviktande verklighetstestning.
- 11) Överbryggande av splittringen löser konflikten, stärker patientens Jag & avskaffar bit för bit borderlinestrukturen.
- 12) När patienten inträder i den depressiva position är det dags att hon prövar britsen och avstår från ögonkontakt.
- 13) Antisociala och schizoida personligheter är kontraindicerade pga deras oförmåga att utveckla ett observerande Jag.

B. Neurotiska strukturer

- 1) Den genetiska aspekten förbigås inte.
- 2) Försvaren utgörs väsentligen av bortträngning och sublimering; splittring uppträder endast som regressionsfenomen.
- 3) Terapins ramar behöver i princip inte försvaras, de är självklara för den neurotiska strukturen.
- 4) Korrekta perceptioner av terapeutens interventioner och korrekt verklighetstestning under timman utgör i princip inget problem.
- 5) För övrigt som ovan.